

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1944 - 2024

80 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΠΟ
ΤΗΝ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

ΤΩΝ

200

ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΣΤΗΝ

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Να διώξουμε τους σύγχρονους δωσίλογους

Τιμάμε τους εκτελεσμένους επαναστάτες
Αρχειομαρξιστές και Τροτσκιστές

«Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανώτερα ιδανικά,
δεν πεθαίνει ποτέ» - Μήτσος Ρεμπούτσικας

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ | 12:30

ΣΚΟΠΕΥΤΗΡΙΟ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Προσυγκέντρωση 11:00 στην Πλατεία Καισαριανής και Πορεία στο Σκοπευτήριο

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ

ergatikipali@okde.gr

Το χρονικό της εκτέλεσης

«Την 27ην Απριλίου 1944 κομμουνιστικά συμμορίες παρά τους Μολάους κατόπιν μιας εξ ενέδρας επιθέσεως εδολοφόνησαν ανάνδρωξ έναν Γερμανόν Στρατηγόν και τρεις συνοδούς του. Πολλοί Γερμανοί στρατιώται ετραυματίστησαν. Ως αντίποινα διατάχτηκε: 1. Ο τυφεκισμός 200 Κομμουνιστών την 1.5.1944 και 2. Ο τυφεκισμός όλων των ανδρών τους οποίους θα συναντήσουν τα γερμανικά στρατεύματα επί της οδού Μολάοι προς Σπάρτην έξωθεν των χωρίων. Υπό την εντύπωση κακουργήματος τούτου Έλληνες εθελονταί εφόνευσαν αυτοβούλως 100 άλλους κομμουνιστάς»

εφημερίδα «Καθημερινή», 30 Απριλίου 1944

Με αυτά τα λόγια, την παραμονή της Πρωτομαγιάς 1944, ο Στρατιωτικός Διοικητής Ελλάδας έδωσε τη διαταγή για την εκτέλεση 200 κομμουνιστών, σε αντίποινα για την εξόντωση του Γερμανού υποστράτηγου Φραντζ Κρεχ και της συνοδείας του λίγες ημέρες πριν από τον ΕΛΑΣ. Η επιλογή της ημέρας δεν ήταν καθόλου τυχαία. Αποτελούσε ένα ξεκάθαρο μήνυμα εκδίκησης σε μια ημέρα που ήταν - και συνεχίζει μέχρι και σήμερα - βαμμένη κόκκινη. Μια ημέρα - σύμβολο για το παγκόσμιο προλεταριάτο.

Οι 200 προς εκτέλεση κομμουνιστές της διαταγής κρατούνταν ήδη από τη δικτατορία Μεταξά στο φρούριο της Ακροναυπλίας ως φυλακισμένοι, και ως «πολιτικοί κρατούμενοι» στο στρατόπεδο του Χαΐδαριου, ενώ περίπου 30 προέρχονταν από την Ανάφη και τον Αϊ-Στράτη, όπου είχαν αρχικά εξοριστεί.

Παρά την έντονη κινητοποίηση που έγινε για τη σωτηρία τους, αυτό δεν έγινε κατορθωτό. Έτσι, τα χαράματα της Πρωτομαγιάς του 1944, τα φορτηγά που μετέφεραν τους κρατούμενους ξεκίνησαν προς την Καισαριανή. Εκεί, οι Γερμανοί φασίστες μαζί με πρόθυμους ντόπιους συνεργάτες, προχώρησαν στην εν ψυχρώ εκτέλεση των «200» ανά ομάδες των 20. Το μίσος τους για τους αγωνιστές δεν θα σταματούσε εκεί. Υποχρέωναν την επόμενη 20άδα πριν εκτελεστούν να φορτώσουν οι ίδιοι τους νεκρούς στα φορτηγά!

Το σκοπευτήριο της Καισαριανής μεταβλήθηκε από εκείνη την Πρωτομαγιά του '44 σε μνημείο θυσίας και αγώνα ενάντια στον ναζισμό και στους ντόπιους καταπιεστές. Το θάρρος με το οποίο οι «200» αντιμετώπισαν τον θάνατο θα αποτελεί για πάντα πολύτιμο εργαλείο για τους αγώνες της εργατικής τάξης. Μάλιστα, η εκτέλεση στην Καισαριανή είναι η δεύτερη στη σειρά μαζική εκτέλεση, ως αντίποινα. Η πρώτη συνέβη λίγους μήνες πριν, στις 6 Ιουνίου 1943 στο Κούρνοβο/Νεζερό της Λάρισας με την εκτέλεση 106 αγωνιστών, ανάμεσα στους οποίους βρίσκονταν 4 τροτσικιστές (μεταξύ των οποίων και ο θεμελιωτής του επαναστατικού μαρξισμού στη χώρα μας Π. Πουλιόπουλος) και ένας αρχαιομαρξιστής.

Ανάμεσα στους «200» εκτελεσθέντες αγωνιστές ήταν 7 τροτσικιστές και 5 αρχαιομαρξιστές, που έπεσαν, όπως και οι σύντροφοί τους στο Κούρνοβο πριν από 1 περίπου χρόνο, τραγουδώντας τον ύμνο της Διεθνούς και φωνάζοντας για την 4η Διεθνή και τη νίκη της σοσιαλιστικής επανάστασης!

Η Ελλάδα στον 'Β Παγκόσμιο Πόλεμο

Η ύφεση στην οποία βυθίστηκε η παγκόσμια οικονομία στα τέλη της δεκαετίας 1920 (Κραχ '29) οδήγησε σε μια νέα όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Ολόκληρη η Ευρώπη και ιδιαίτερα η Γερμανία, που αποτελούσε τον μεγάλο ηττημένο του 'Α Π.Π. βρισκόταν σε πολεμική αναταραχή. Όλες οι ιμπεριαλιστικές χώρες μπαίνουν με ταχύτατους ρυθμούς στην κούρσα των πολεμικών προετοιμασιών και εξοπλισμών, καθώς ένας επόμενος και ακόμη πιο φριχτός παγκόσμιος πόλεμος είναι έτοιμος να ξεπροβάλει.

Το ξέσπασμα του 'Β Παγκοσμίου Πολέμου τον Σεπτέμβριο του 1939 βρίσκεται την εργατική τάξη και τα φτωχά αγροτικά και λαϊκά στρώματα στην Ελλάδα, υπό την φριχτή αντικομμουνιστική διακτατορία του Μεταξά. Το καθεστώς της 4ης Αυγούστου, θα προβεί σε ένα κύμα αρκετών χιλιάδων συλλήψεων με κύριο στόχο τους κομμουνιστές, τους αγωνιστές των αριστερών οργανώσεων και του εργατικού κινήματος. Όλες οι κομμουνιστικές οργανώσεις αμέσως θα τεθούν εκτός νόμου και η μεταξική δικτατορία θα εξαπολύσει εναντίον τους ένα πρωτοφανές κύμα διώξεων, που ερχόταν να ολοκληρώσει το άγριο ανθρωποκνηγητό που είχε ξεκινήσει περισσότερο από μία δεκαετία πριν ο Ελευθέριος Βενιζέλος, με το εργατοκτόνο Ιδιώνυμο.

Τον Απρίλη του 1941, με την εισβολή των Γερμανών στη χώρα, επιβλήθηκε στην Ελλάδα τριπλή κατοχή από Γερμανούς, Ιταλούς και Βούλγαρους, ενώ η ηττημένη ελληνική αστική τάξη και το πολιτικό της προσωπικό, το έβαλαν στα πόδια και κατέφυγαν στο Κάιρο της Αιγύπτου, αφήνοντας πίσω τους μόνο τον ελληνικό

Τα σημειώματα που άφηναν οι μελλοθάνατοι

Καθ' οδόν προς τον τόπο της εκτέλεσης πολλοί από τους κρατούμενους έγραφαν σημειώματα, τα οποία πετούσαν στους δρόμους που περνούσαν. «Όταν ο άνθρωπος δίνει τη ζωή του για ανώτερα ιδανικά, δεν πεθαίνει ποτέ» - Μήτσος Ρεμπούτσικας
«Καλύτερα να πεθαίνει κανείς στον αγώνα για τη λευτεριά, παρά να ζει σκλάβος» Νίκος Μαριακάκης

«Πρωτομαγιά. Γεια σας. Όλοι πάμε στη μάχη» - Κώστας Τσίρκας).

νικό λαό στην κτηνωδία του ναζιστικού στρατού και των ντόπιων συνεργατών του (Χίτες, δωσίλογοι, μαυραγορίτες κ.ά.). Μετά από τη συνθηκολόγηση της ελληνικής κυβέρνησης τον Απρίλιο του 1941, έγινε και η παράδοση των 600 αγωνιστών κρατουμένων της Ακροναυπλίας στις δυνάμεις κατοχής.

Αυτές οι άθλιες συνθήκες, μαζί με την χρόνια συσσώρευση οργής και αγανάκτησης απέναντι στην κατοχή, τις δικτατορίες και τις απάνθρωπες επιθέσεις γέννησαν τα πρώτα σκιρτήματα αντίστασης και κατέδειξαν στην εργατική τάξη την ανάγκη οικοδόμησης μιας νέας κοινωνίας. Ήδη από το 1941 έχουμε την δημιουργία διαφόρων ένοπλων -αντάρτικων ομάδων σε όλη την ελληνική επικράτεια. Έτσι, ιδρύθηκαν το ΕΑΜ και το στρατιωτικό του σκέλος, ο ΕΛΑΣ που κατάφεραν να ενσωματώσουν στους κόλπους τους την πλειοψηφία σχεδόν της ελληνικής κοινωνίας. Σύντομα, η δράση των μαζών άρχισε να φουντώνει. Τον Φλεβάρη του 1943 ξέσπασε η νικηφόρα απεργία διαρκείας ενάντια στο μέτρο της πολιτικής επιστράτευσης (μοναδική στην Ευρώπη) που επιχείρησαν να επιβάλουν οι Ναζί στους άνδρες μεταξύ 16-45 ετών. Την ίδια στιγμή, το αντάρτικο στην ύπαιθρο άρχισε να γιγαντώνεται, σημειώνοντας κάποιες πρώτες επιτυχίες. Σταδιακά, οι καταπιεζόμενες μάζες της ελληνικής υπαίθρου ανέβηκαν στο προσκήνιο. Δημιούργησαν τους «δικούς τους κανόνες», τα δικά τους όργανα απέναντι στον θάνατο που τους επέβαλε η ντόπια αστική τάξη και οι ιμπεριαλιστές. Υπολογίζεται, μάλιστα, πως πάνω από 1000 Γερμανοί και Ιταλοί στρατιώτες, εξαιτίας της δράσης των ελληνικών μαζών, αυτομόλησαν και εντάχθηκαν στον ΕΛΑΣ.

Είναι γεγονός, πως σε μεγάλο βαθμό, η πρωτοβουλία για την ανάπτυξη της ένοπλης πάλης στο βουνό οφείλεται στην αγωνιστικότητα και την οξυδέρκεια που επέδειξε ο Άρης Βελουχιώτης καθώς και άλλοι «ανώνυμοι» αγωνιστές που σφυρηλατήθηκαν μέσα από τον αγώνα. Όμως, η εξέλιξη και η γιγάντωση του αγώνα και της δράσης του ΕΑΜ, οφείλεται στην αυτοθυσία και τον ηρωισμό των εργατικών και αγροτολαϊκών μαζών και όχι στην ηγεσία του ΚΚΕ, που μετέπειτα θα υποχρεώσει τους αγωνιστές να παραδώσουν τα όπλα και να γίνουν έρμαιοι στον ρεβανσισμό και τις διώξεις του μεταπολεμικού – μετεμφυλιακού καθεστώτος. Αυτή είναι η αλήθεια και δεν μπορεί να παραχαραχθεί, παρά την τεράστια προσπάθεια την οποία έκανε η ηγεσία του ΚΚΕ με σκοπό να διαστρεβλώσει τον αγώνα και να αποποιηθεί τις ευθύνες του για την τραγική κατάληξη της ελληνικής επανάστασης 1943-49, αποφεύγοντας να αναφερθεί στην -προδιαγεγραμμένη από την σταλινοποιημένη 3η Διεθνή και την ηγεσία του ΚΚΕ- αιματοβαμμένη κατάληξη του. Σήμερα το ίδιο το ΚΚΕ έχει παραδεχτεί ότι τότε διέπραξε τεράστια λάθη, και αυτό είναι μια δικαίωση όσων εκείνη την κρίσιμη περίοδο τα επισήμαναν.

Ο ρόλος των αρχαιομαρξιστών - τροτσκιστών

Οι τροτσκιστές συμμετείχαν στον αγώνα με όλες τους τις δυνάμεις. Από την πρώτη στιγμή μέσα στο κίνημα άσκησαν σκληρή κριτική στην λαϊκομετωπική, προδοτική πολιτική των ΕΑΜ/ΚΚΕ και καλούσαν τους εργαζόμενους να παλέψουν ενάντια στην ντόπια αστική τάξη και τους ιμπεριαλιστές «συμμάχους». Επεδίωκαν να μετατρέψουν τον πόλεμο σε επανάσταση, μιλούσαν για την αλληλεγγύη και τον διεθνισμό των εργατών, καλώντας το ελληνικό προλεταριάτο να συναδελφωθεί με τους Ιταλούς και Γερμανούς φαντάρους. Παρά το κυνηγητό από αστούς και σταλινικούς και τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετώπιζαν, καθώς πολλά ηγετικά στελέχη τους βρίσκονταν στα κάτεργα της Ακροναυπλίας, δεν έπαψαν ούτε στιγμή να οργανώνουν αγώνες και απεργίες, να παλεύουν με όλα τα μέσα για τον Σοσιαλισμό.

Ανάμεσα σε αυτούς που εκτελέστηκαν την Πρωτομαγιά του 1944 από τα ναζιστικά στρατεύματα κατοχής βρίσκονταν οι **αρχαιομαρξιστές και τροτσκιστές αγωνιστές**: Γιαννακουρέας Δημήτρης, Κοβάνης Γιώργος, Κρόκκος Γιώργος, Μήτσης Ηρακλής, Πανταζής Δημήτρης, Σούλας Χρήστος, Τζαματζάς Βασίλης, Ανδρώνης Πέτρος, Παπαδημητρώπουλος, Περαχία Ανρύ, Χατζηχρήστος.

Η καταστροφική πολιτική του ΚΚΕ

Το ΚΚΕ, δείχνοντας πλήρη αφοσίωση στις εντολές του Κρεμλίνου, ήδη από την 6η Ολομέλεια της ΚΕ το 1934, είχε εγκαταλείψει ολοσχερώς τον επαναστατικό του χαρακτήρα και απομακρύνει από το πρόγραμμά του τον στρατηγικό στόχο της επανάστασης (θεωρία των σταδίων). Με την κήρυξη του πολέμου καλούσε τους εργαζόμενους να συστρατευτούν με την ντόπια αστική τάξη με σκοπό την «αντιμετώπιση των κατακτητών». Μάλιστα, κινήγησε με μένος όποιον διαφωνούσε με αυτή την προδοτική πολιτική, αποκαλώντας τον «προδότη», «λικβινταριστή» ή ταυτίζοντάς τον με τους φασίστες, ενώ δεν ήταν λίγες οι φορές που έφτασε στο σημείο να προχωρήσει μέχρι και στη φυσική εξόντωση ακόμη και αγωνιστών που, αν και συμμετείχαν στις γραμμές του ΕΑΜ/ΕΛΑΣ, ασκούσαν κάποια κριτική προς τις πολιτικές κατευθύνσεις και πρακτικές που αυτό προωθούσε στο κίνημα.

Ενώ θα μπορούσε να καταλάβει την εξουσία, αν βασιζόταν στη δυναμική του τεράστιου κινήματος που είχε υπό τον έλεγχό του, αντ' αυτού, λειτούργησε ως το μεγαλύτερο στήριγμα της αντίδρασης. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής είναι η συνθηκολόγηση και η παράδοση των όπλων του ΕΛΑΣ στους Άγγλους Ιμπεριαλιστές με τη Συμφωνία της Βάρκιζας (Φλεβάρης 1945) και, τελικά, η ήττα-προδοσία της ελληνικής επανάστασης 1943 -'49. Η προδοσία αυτή, σε συνδυασμό με τον ρεβανσισμό της αστικής τάξης και την περίοδο των πέτρινων χρόνων που ακολούθησαν, βάρυναν καταλυτικά τους ταξικούς συσχετισμούς για πολλά χρόνια.

80 χρόνια μετά...

Η φετινή Πρωτομαγιά βρίσκει τους εργαζόμενους, τη νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα αντιμέτωπους με έναν ανοιχτό ταξικό πόλεμο από την πλευρά του καθεστώτος Μητσοτάκη. Η ακρίβεια στα βασικά αγαθά, η ενέργεια και τα ενοίκια τσακίζουν το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων. Η ανεργία απειλεί ολοένα και μεγαλύτερο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, ενώ το 50% αυτής σήμερα βρίσκεται στα όρια της φτώχειας. Το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου με την ιδιωτικοποίηση της Παιδείας, της Υγείας και μιας σειράς κοινωνικών αγαθών και υπηρεσιών συντελούν σε μια βίαιη αναδιανομή του πλούτου, εκτοξεύοντας τις ανισότητες σε πρωτοφανή επίπεδα. Σαν να μην έφταναν όλα αυτά, η κυβέρνηση Μητσοτάκη επιδιώκει την όλο και μεγαλύτερη εμπλοκή της χώρας στον πόλεμο, συνεχίζει να στέλνει όπλα στην Ουκρανία, ετοιμάζει νέους στρατιωτικούς εξοπλισμούς και παραχωρεί διαρκώς βάσεις στις ΗΠΑ – ΝΑΤΟ. Ο ελληνικός καπιταλισμός παίζει τον ρόλο του πιο πιστού σύμμαχου και τοποτηρητή των ΗΠΑ στην νοτιοανατολική λεκάνη της Μεσογείου και το καθεστώς Μητσοτάκη είναι έτοιμο να θυσιάσει εργαζόμενους και νεολαία για τα συμφέροντά τους.

Στην προσπάθειά της να αντιμετωπίσει την κοινωνική αγανάκτηση που γεννούν η ακρίβεια, οι ιδιωτικοποιήσεις, οι πλειστηριασμοί και το χτύπημα των δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών, η ελληνική ελίτ γιγαντώνει το Κράτος Έκτακτης Ανάγκης, με τις συμμορίες των ΜΑΤ-ΔΙΑΣ-ΔΡΑΣΗ και των δικαστηρίων που επιτίθενται με λύσσα σε κάθε εργαζόμενο, φτωχό και νέο που αντιστέκεται μπροστά στο τσάκισμα του βιοτικού του επιπέδου. Την ίδια στιγμή, Μητσοτάκης και «ημέτεροι» επιδίδονται σε μια σειρά από σκάνδαλα, απολαμβάνοντας προνομιακή ασυλία.

Φτάνει πια! Με τους αγώνες μας να ανατρέψουμε το καθεστώς Μητσοτάκη και την αστική ελίτ!

Το παράδειγμα των 200 αγωνιστών που έπεσαν ηρωικά στην Καισαριανή την Πρωτομαγιά του 1944 εξακολουθεί σήμερα να παραμένει πιο φωτεινό από ποτέ. Σε μια περίοδο όξυνσης της κρίσης, των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και υπό την απειλή ενός νέου 3ου παγκοσμίου πολέμου, πρέπει να παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις για να νικήσουν οι ιδέες για τις οποίες έδωσαν τη ζωή τους. Οι χούντες με κοινοβουλευτικό μανδύα δεν πέφτουν με λόγια στη Βουλή, αλλά με ταξικούς αγώνες, ενότητα της εργατικής τάξης στον δρόμο και ένα επαναστατικό σχέδιο πάλης που θα ενώσει όλους τους αγώνες σε μία ενιαία ταξική σύγκρουση. Μπορούμε να νικήσουμε με μια Αριστερά Επαναστατική! Παλεύοντας για μία άλλη δομή εξουσίας, για μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων. Για να βάλουμε ένα φρένο στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Για να εγκαθιδρύσουμε μια κοινωνία δίκαιη, μια κοινωνία σοσιαλιστική!

Η **Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας** στη μνήμη των 200 εκτελεσθέντων αγωνιστών του λαϊκού, εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος διοργανώνει εκδήλωση στο Σκοπευτήριο της Καισαριανής το Σάββατο 27 Απριλίου 2024, 12:30 ώρα. Θα προηγηθεί Προσυγκέντρωση στις 11:00 στην Πλατεία Καισαριανής και Πορεία προς το Σκοπευτήριο.

Πληροφορίες συμμετοχής & μετακίνηση: ergatikipali@okde.gr

**ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΥ**

Ο.Κ.Δ.Ε.
Οργάνωση Κομμουνιστών Διεθνιστών Ελλάδας

